

بررسی غلظت هیدروکربن‌های کلرینه فرار در آب شرب تهران

علیرضا پرداختی^۱ غلامرضا نبی بیدهندی^۲ عبدالرضا کرباسی^۱

سعید یونسیان^۳ سیما امینی^۴

(دریافت ۸۹/۷/۲ پذیرش ۹۰/۱/۳۰)

چکیده

یکی از مهم‌ترین آلاینده‌های زیست‌محیطی هیدروکربن‌های کلرینه فرار هستند. در این مطالعه وضعیت آب شرب مناطق گوناگون شهر تهران از نظر وجود هیدروکربن‌های کلرینه فرار در اسفند ۱۳۸۷ و بهار و تابستان ۱۳۸۸ مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفت. خطر بروز سرطان و عوارض سوء بهداشتی در کبد، کلیه و سیستم اعصاب مرکزی از عوارض این مواد است. در این تحقیق از شش منطقه آب و فاضلاب شهر تهران و یک منطقه خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری، نمونه برداری شد و سپس نمونه‌ها با دستگاه گاز کروماتوگرافی-اسپکترومتر جومی طبق روش EPA مورد آنالیز قرار گرفت. در این تحقیق حدود ۴۴۰ نمونه ارزیابی شدند. در طی ۷ ماه میانگین پنج ترکیب مورد بررسی ۱۹۰-۱ دی کلرواتیلن، ۱-۲-دی کلروومتان، تتراکلرواتیلن، تری کلرواتیلن و تتراکلرواتیلن، به ترتیب ۰/۰۳ ppb، ۰/۰۱ ppb، ۰/۰۴ ppb و ۰/۰۵۱ ppb بود. با توجه به نتایج بدست آمده، تری کلرواتیلن بیشترین و تتراکلروومتان کمترین غلظت را در نمونه‌های آب داشتند. بالاترین غلظت آلاینده‌های مذکور در مناطق ۵ و ۶ آب و فاضلاب شهر تهران مشاهده شد که اکثر منابع آب شرب این مناطق از آبهای زیزمه‌ی تأمین می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: هیدروکربن‌های کلرینه فرار، آب شرب شهر تهران، آلاینده‌های زیست‌محیطی، گاز کروماتوگرافی، اسپکتروسکوپی جرمی

Evaluation of Chlorinated Hydrocarbon Concentrations in Tehran's Districts Drinking Water

Alireza Pardakhti^۱

Gholamreza Nabibidhendi^۲

Abdolreza Karbasi^۱

Masoud Younesian^۳

Sima Amini^۴

(Received Sep. 24, 2010 Accepted Apr. 20, 2011)

Abstract

In this study Tehran's drinking water was evaluated for the presence of chlorinated hydrocarbons during spring and summer of 2009. Chlorinated hydrocarbons are an important class of environmental pollutants that cause adverse health effects on human's kidney, liver and central nervous systems. In this study six water districts were selected for taking drinking water samples in the city of Tehran as well as one location outside the city limits. The samples were analyzed by GC/MS using EPA method 8260. The average concentrations of 1,1-dichloroethylene, 1,2 Dichloromethane, Tetra chloromethane, Trichloroethylene and tetra chloroethylene were determined during a 7 month period and the results were 0.04ppb, 0.52ppb, 0.01ppb, 0.24ppb, 0.03ppb respectively. The highest concentration of chlorinated hydrocarbon observed in Tehran's drinking water was Trichloroethylene and the lowest concentration was Tetra chloromethane. Districts 5 and 6 showed the highest concentrations of chlorinated hydrocarbons in the city of Tehran.

Keywords: Volatile Chlorinated Hydrocarbon, Drinking Water of Tehran, Environmental Pollution, Gas Chromatography, Mass Spectroscopy.

1. Assist. Prof., Dept. of Environment, Tehran University, Tehran

۱- استادیار، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران

2. Prof., Dept. of Environment, Tehran University, Tehran

۲- استاد، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران

3. Assoc. Prof., Faculty of Public Health, Tehran University, Tehran

۳- دانشیار، دانشکده بهداشت، دانشگاه تهران

4. M.Sc. of Analytical Chemistry, Dept. of Environment, Tehran University, Tehran (Corresponding Author) (+98 21) 66406605 s_amini56@yahoo.com

۴- کارشناس ارشد شیمی تجزیه، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران

(نویسنده مسئول) (+98 21) 66406605 s_amini56@yahoo.com

۱- مقدمه

است [۶ و ۷]. این ماده به طور عمده به صورت بخار برای زدودن چربی، گریس و فسفر از قسمت‌های فلزی خودرو و به عنوان حلال استفاده می‌شود. همچنین در ترکیب چسب‌ها وجود دارد [۸]. منابع آب آشامیدنی که از آبهای زیرزمینی آلوده تأمین می‌شوند ممکن است حاوی TCE باشد. مطالعات اپیدمیولوژیک اخیر نشان می‌دهد که قرار گرفتن در معرض TCE باعث بروز چندین نوع سرطان در انسان به خصوص در کلیه، کبد و سیستم لنفاوی و نخاع می‌گردد [۹]. TCE به سرعت از طریق خون به تمام بافت‌ها منتشر می‌شود و محصولات حاصل از متابولیسم آن را می‌توان در بزاق دهان و عرق یافت [۹]. این ماده به عنوان ماده یوهوشی استفاده می‌شد ولی مطالعات نشان داد که به سرعت می‌تواند از جفت عبور کرده و در خون بدن نوزاد پس از تولد مشاهده شود [۱۰].

از طرف دیگر PCE در خشک‌شوی‌ها کاربرد فراوانی دارد. برخی مطالعات اپیدمیولوژیک ارتباط بین قرار گرفتن در معرض PCE و افزایش ریسک سقط جنین، وجود اسپرم‌های غیرطبیعی و بالا رفتن میزان مرگ و میر به علت انواع گوناگون سرطان نظیر سرطان کبد را در میان کارگران خشک‌شوی‌ها نشان می‌دهد [۱۱]. افزایش ابتلا به تومور کبد در انسان به علت استنشاق یا بعلیدن تراکلرواتیلن، به وسیله نتایج به دست آمده از آزمایش‌های بیولوژیکی سرطان‌شناسی که از بررسی تومورهای بافت سلولی کبد موش به دست آمده، تأیید می‌شود [۱۲].

یکی دیگر از ترکیبات آلتی فرآ خطرناک تراکلریدکربن است. انسان از طرق بعلیدن، استنشاق و پوست تحت تأثیر این ماده قرار می‌گیرد. قرار گرفتن در معرض این ماده از طریق بقع یا بوییدن در غلظتهای بالا، سیستم اعصاب مرکزی را تحت تأثیر قرار داده و علائمی نظیر سرگیجه، سرد رد، بی‌قراری و پریشانی و در بعضی موارد ناتوانی در تنفس، کما و مرگ را ایجاد می‌نماید. تبخر، اصلی ترین مکانیسم ورود تراکلریدکربن از خاک و آب به اتمسفر است. قرار گرفتن در محیط آلوده به تراکلریدکربن به طور مکرر یا به مدت طولانی ممکن است منجر به سیروز کبدی یا آسیب‌های کلیوی شود [۱۳].

۱-۲- دی‌کلرو اتان در کارخانه‌های تولید وینیل‌کلرید و در آسالیز تراکلرواتیلن، تری‌کلرواتیلن، ۱ و ۱- دی‌کلرواتان و وینیلن‌کلرید همچنین به عنوان حلال و در ساختار رنگها و چسب‌ها استفاده می‌شود [۱۴]. شواهدی وجود دارد که ۱ و ۲- دی‌کلرواتان از سطح آب و خاک تبخیر می‌شود. البته در خاکها به غیر از تبخیر ممکن است نفوذ به آبهای زیرزمینی نیز اتفاق بیفتد [۷]. مطالعات ایزاکسن و همکاران^۹ در سال ۱۹۸۵ بر روی داده‌های به دست آمده

مواد آلی در آب از سه منبع سرچشمه می‌گیرد: تجزیه و تخریب مواد آلی طبیعی در آب، فعالیتهای کشاورزی و بالاخره فراوردهای ناشی از واکنش‌هایی که به هنگام گندزدایی آب اتفاق می‌افتد. در مورد گروه اول می‌توان به ترکیباتی با منشأ نفти و بقایایی میکروارگانیسم‌ها اشاره کرد. آلاینده‌های گروه دوم مانند آفتکشها، حلال‌هایی مانند تری‌کلروبنزن و تراکلرواتیلن^۱ هستند. بیشتر مواد آلی که دارای اثرات سوء بهداشتی هستند در این گروه قرار می‌گیرند. گروه سوم، آلاینده‌هایی هستند که طی مراحل تصفیه آب حاصل می‌شوند و عمدها فراوردهای جانبی حاصل از گندزدایی را دربر می‌گیرند. از مهم‌ترین این ترکیبات تری‌هالومتان^۲ ها هستند که سرطان‌زا نیز می‌باشد [۱]. تری‌هالومتان‌ها برای اولین بار در دهه ۷۰ شناسایی شدند و این مسئله ضرورت تحقیق در مورد تشکیل این مواد در اثر فرایند تصفیه را بیشتر می‌کند [۲].

یکی از بحث‌های رایج محیط زیستی افزایش دغدغه‌ها پیرامون سرنوشت ترکیبات ساخت بشر نظری ترکیبات هالوژنه است. این ترکیبات شامل هیدروکربن‌های کلرینه فرآر^۳ و تری‌هالومتان‌ها هستند که عمومی ترین آلاینده‌های آب به شمار می‌آیند [۳]. VCH‌ها به طور گسترشده‌ای در صنایع و پرورش‌های تجاری استفاده می‌شوند. این استفاده گسترشده می‌تواند منجر به وارد شدن آنها به داخل محیط زیست و آلوده کردن آبهای سطحی و زیرزمینی شود [۳]. اکثر VCH‌ها هیدروکربن‌های کلرینه شده با یک یا دو اتم کربن هستند [۴]. این ترکیبات به علل زیر مورد توجه قرار می‌گیرند ۱- چنین ترکیباتی به راحتی به شکل بخار در می‌آیند و بنا بر این سریع تر از سایر آلاینده‌ها در محیط زیست پخش می‌شوند ۲- حضور بعضی از این ترکیبات در اتمسفر خطر جدی برای سلامتی انسان تلقی می‌شود ۳- این ترکیبات باعث افزایش جدی هیدروکربن‌های فعال در اتمسفر می‌شوند که می‌تواند منجر به تشکیل اکسیدانت‌های فتوشیمیایی شود [۵]. از مهم‌ترین این ترکیبات می‌توان به تری‌کلرواتیلن، تراکلرواتیلن^۳، ۱- دی‌کلرواتان^۴، تراکلرواتان^۵، ۱- دی‌کلرواتیلن^۶ اشاره کرد [۳].

طبق گزارش آژانس ثبت مواد سمی و بیماری‌ها^۷ تری‌کلرواتیلن بزرگ‌ترین آلاینده آلتی گزارش شده در آبهای زیرزمینی

¹ Trichloroethylene (TCE)

² Trihalomethans (THMS)

³ Volatile Chlorinated Hydrocarbons (VCHs)

⁴ Tetrachloroethylene (PCE)

⁵ 1,2-Dichloroethane(1,2-DCA)

⁶ Tetrachloromethane(TCM)

⁷ 1,1-Dichloroethylene(1,1-DCE)

⁸ Agency for Toxic Substances and Disease Registry (ATSDR)

⁹ Isaacson et al.

می‌گردد [۱۶].

آبهای سطحی توسط پنج تصفیهخانه دریافت و پس از انجام مراحل تصفیه وارد شبکه آبرسانی می‌شود. متأسفانه آب چاهها در اکثر موارد فقط کلرزنی و سپس وارد شبکه آبرسانی می‌گردد.

۲-۲-روش نمونه برداری

نمونه برداری از مناطق شش گانه آب و فاضلاب شهر تهران و همچینی یک نمونه خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری که در این گزارش منطقه ۷ نامگذاری شده است، صورت گرفت. با توجه به اینکه آب توسط حدود ۱۰۰ مخزن کلرزنی و تغذیه در سطح شهر تهران تصفیه می‌شود، در انجام نمونه برداری هایی که در این تحقیق صورت گرفت از هر منطقه آب و فاضلاب سه نقطه که هر یک از این نقاط از یک مخزن جداگانه تغذیه می‌شوند، نمونه برداری شد. منطقه ۷ (خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری) نیز برای مقایسه نتایج در نظر گرفته شد. شکل ۱ نقشه چاهها و مخازن شهر تهران را نشان می‌دهد.

شکل ۲ نقشه محدوده تحت پوشش مناطق شش گانه آب و فاضلاب شهر تهران را نشان می‌دهد.

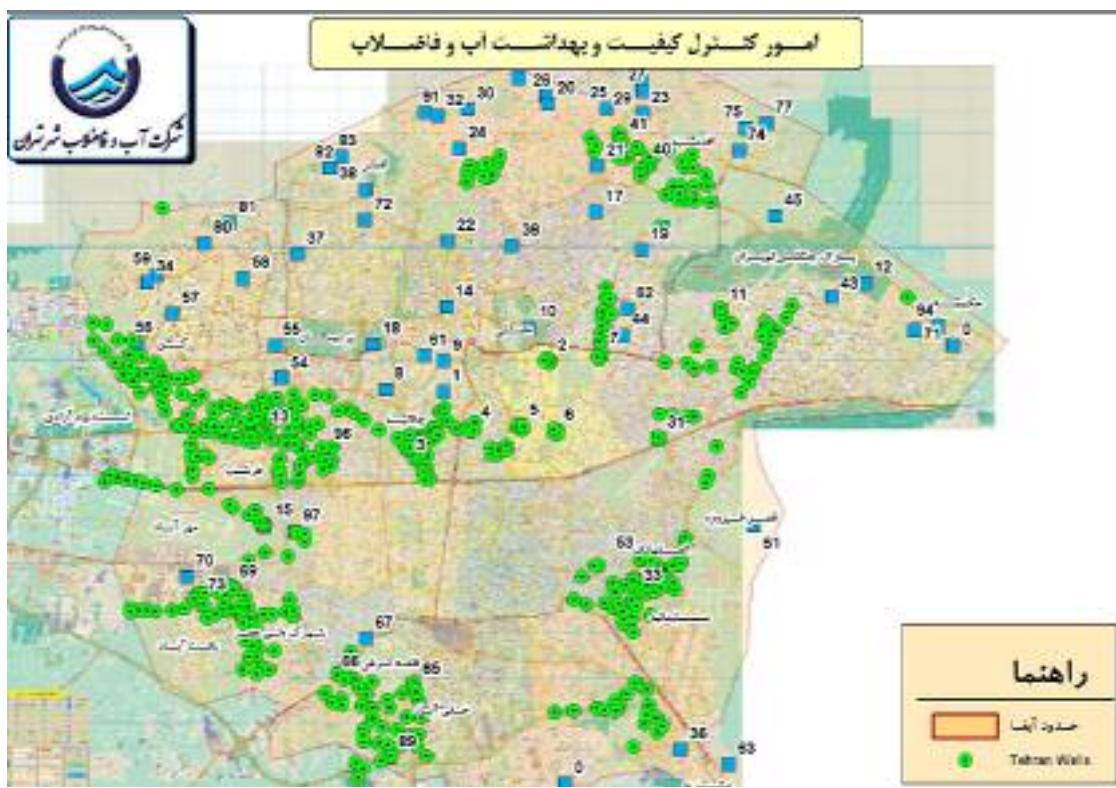
از مرکز استاد Iowa نشان می‌دهد که بین ترکیبات آلی فرآر در آب آشامیدنی و سلطان، بر اساس سن و جنس در انسان رابطه وجود دارد. این تحقیقات نشان داد که یک وابستگی بین قرار گرفتن در معرض ۱ و ۲-دی کلرواتان و سلطان راست روده و روده بزرگ در مردان وجود دارد [۱۵].

هدف از این مطالعه بررسی و اندازه‌گیری مواد آلی فرآر در آب شرب تهران بود.

۲-مواد و روشها

۱-ناحیه مورد مطالعه

در این مطالعه وضعیت آب شرب مناطق شهر تهران در اسفند ماه سال ۱۳۸۷ و فصل بهار و تابستان سال ۱۳۸۸ مورد بررسی قرار گرفت. تهران دارای ۶ منطقه آب و فاضلاب شهری است و هر منطقه از منابع آبهای سطحی و چاههای زیرزمینی برای تأمین آب شرب خود استفاده می‌کند. تهران دارای ۵ تصفیهخانه است که آب آن از سد امیرکبیر، لیبان و سد لار تأمین می‌شود. از طرف دیگر بیش از ۱۰۰۰ حلقه چاه در تهران وجود دارد که در حال حاضر حدود ۳۵۰ حلقه از آنها فعال است و آبهای زیرزمینی از آنها تأمین

شکل ۱-نقشه چاهها و مخازن شهر تهران

شکل ۲- نقشه محدوده تحت پوشش مناطق ششگانه آب و فاضلاب شهر تهران

۴-۲- دستگاهها

تزریق نمونه‌ها توسط دستگاه P&T مدل تکمار^۴ صورت می‌گرفت که به طور مستقیم به یک دستگاه GC/MS مدل آگلینت^۵ متصل بود. دستگاه GC نقش جاذبازی را بر روی نمونه ایفا کرده و Mass Nيز به عنوان دتکتور عمل می‌کند.

۳- روش آنالیز

به دلیل فرآر بودن کلیه ترکیبات مورد آنالیز، از دستگاه P&T برای استخراج و تزریق نمونه‌ها استفاده شد. به این ترتیب که ۵ میلی لیتر از نمونه به دستگاه تزریق شده و به مدت ۱۰ دقیقه گاز نیتروژن در آن دمیده شد. طی این مدت مواد آلی فرآر در داخل یک ستون جاذب جمع آوری شده و در این مرحله، نمونه در اثر تجمع، تغليظ می‌گردید. سپس با حرارت دادن ستون جاذب، کلیه مواد فرآر واجذب شده و به وسیله جريانی از گاز هليم، نمونه از مسیری که دمای آن ۱۵۰ درجه سلسیوس بود به سمت GC هدایت می‌گردید. دمای محل تزریق^۶ بر روی دستگاه GC، ۲۰ درجه سلسیوس در نظر گرفته شد تا نمونه در محل اتصال GC و P&T در اثر افت دما سرد نشده و تجمع پیدا نکند و کلیه مواد برای جاذبازی وارد ستون GC شوند. ستون مورد استفاده در این دستگاه GC از نوع Supelco TRB-5 با بیشینه درجه حرارت ۳۰۰ درجه سلسیوس و ابعاد طول ۶۰ متر، قطر ۳۲۰ میکرومتر و لایه جاذب به ضخامت

نمونه‌برداری‌ها در جمیع میانه هر ماه به طور همزمان انجام گرفت. در هر منطقه سه نقطه برای نمونه‌برداری انتخاب شد و از هر نقطه سه بار نمونه تکراری گرفته شد. جمعاً هفت منطقه و از هر منطقه نه بار نمونه‌برداری شد. در هر نمونه‌برداری دمای آب اندازه‌گیری شد. ظروف نمونه‌برداری ابتدا کاملاً شسته و سپس به مدت ۲۴ ساعت در داخل آون با حرارت ۲۰۰ درجه سلسیوس قرار گرفت و نهایتاً به آنها مواد نگهدارنده افزوده شد. نمونه‌ها پس از جمع آوری در جعبه‌های يخ با دمای ۴ درجه سلسیوس به آزمایشگاه انتقال یافته و با دستگاه (P&T)^۱ استخراج شدند و با دستگاه کروماتوگراف گازی- اسپکترومتر جرمی^۲ آنالیز شدند.

۲- مواد شیمیایی و معرفا

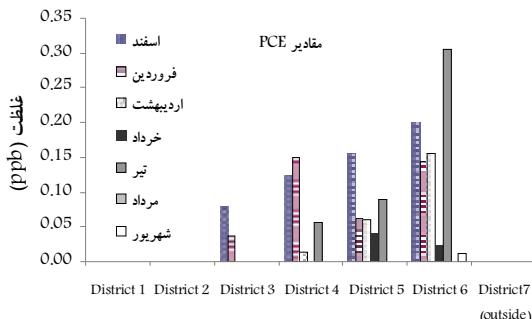
مواد به کار رفته در این بررسی عبارت اند از: تتراکلرواتیلن، تریکلرو اتیلن، ۱-۲-دی کلرواتان، ۱-۱-دی کلرواتیلن و تتراکلرومتان به عنوان استاندارد و متابول که به عنوان حلال برای شستشوی ظروف و سرنگها مورد استفاده قرار گرفت. کلیه مواد و استانداردهای به کار رفته به صورت فوق خالص از شرکت مرک^۳ تهیه شدند.

مخلوطی از استانداردهای VCH بالا با غلظت ppm ۵۰۰ در حلال متابول تهیه و از آن برای تهیه غلظتها مورد نظر برای رسم منحنی کالیبراسیون استفاده شد.

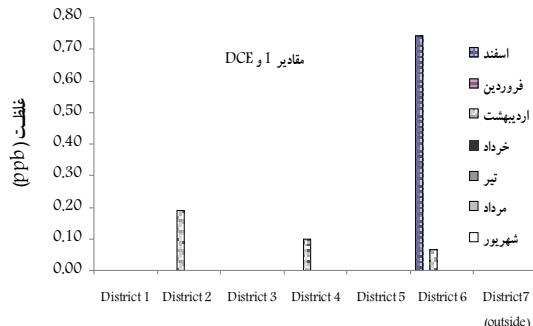
⁴ Tekmar
⁵ Agilent
⁶ Injection Port

¹ Purge and Trap
² Gas Chromatography-Mass Spectroscopy (GC-MS)
³ Merck

مورد بررسی ۰/۰۴ میکروگرم در لیتر بود. در محدوده خارج از آب و فاضلاب شهری، PCE در آب شرب مشاهده نشد.

شکل ۴- غلظت تتراکلرواتیلن (PCE) در آب شرب شهر تهران، بهار و تابستان ۱۳۸۸. مناطق شش گانه آب و فاضلاب شهر تهران و یک نمونه خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری

شکل ۵- غلظت ۱-دی کلرواتیلن (1,1-DCE) در آب شرب شهر تهران، بهار و تابستان ۱۳۸۸. مناطق شش گانه آب و فاضلاب شهری تهران و یک نمونه خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری

در شکل ۵ میزان ۱-دی کلرواتیلن در ۷ماه از اسفند ۱۳۸۷، تا شهریور ۱۳۸۸ مورد بررسی قرار گرفته است. بالاترین غلظت ۱,1-DCE به ترتیب در مناطق ۶، ۴ و ۲ و کمترین غلظتها در مناطق ۱، ۳، ۵ و ۷ مشاهده شد. میانگین غلظت ۱,1-DCE در ماه اسفند ۰/۱۲ ppb، در فصل بهار ۰/۰۲ ppb و در فصل تابستان ۰/۰۰۱ ppb میزان ۱-دی کلرواتیلن در ۷ماه از اسفند ۱۳۸۷ مشاهده شد. میانگین غلظت هیچ غلظت قابل اندازه‌گیری مشاهده نشد. میانگین غلظت همانطور که مشاهده می‌شود بیشترین غلظت در ماههای اسفند و اردیبهشت است.

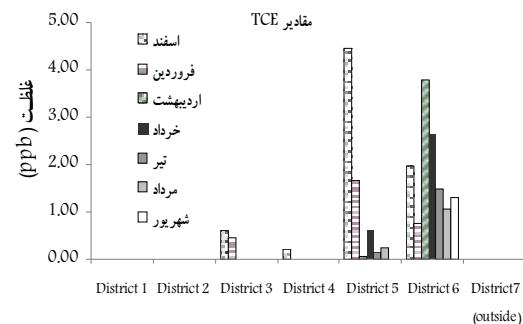
در شکل ۶ میزان ۱-دی کلرواتان در ۷ماه از اسفند ۱۳۸۷ تا شهریور ۱۳۸۸ مورد بررسی قرار گرفته است. بالاترین غلظت ۱,2-DCA به ترتیب در مناطق ۶، ۵ و ۴ در ماه اسفند و تیر دیده شد. کمترین غلظتها در مناطق ۱، ۲ و ۷ مشاهده گردید. میانگین غلظت PCE در ماه اسفند ۰/۰۹ ppb، در فصل بهار ۰/۰۴ ppb و در فصل تابستان ۰/۰۲۶ ppb میانگین غلظت PCE در ۷ماه

۵/۰ میکرومتر بود.

ترکیبات موجود در نمونه‌ها پس از جداسازی توسط دستگاه GC بر اساس نقطه جوش و زمان بازداری از ستون خارج شده و بهوسیله دستگاه Mass spectrometry یونیزاسیون الکترونی (EI) به عنوان مد یونیزاسیون برای آنالیز VCH ها باطیف Mass در محدوده اسکن ۴۰۰-۴۰ m/z مورد استفاده قرار گرفت.

۴- نتایج و بحث

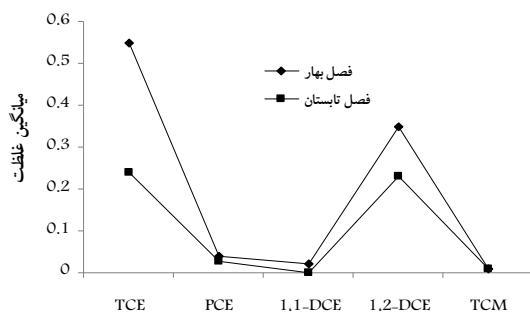
هیدروکربن‌های فرآراکلردار در آب شرب تهران بر اساس جمع‌بندی داده‌های بدست آمده از آزمایش‌های انجام شده مورد ارزیابی قرار گرفت.

شکل ۳- غلظت تریکلرواتیلن (TCE) در آب شرب شهر تهران، بهار و تابستان ۱۳۸۸. مناطق شش گانه آب و فاضلاب شهر تهران و یک نمونه خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری

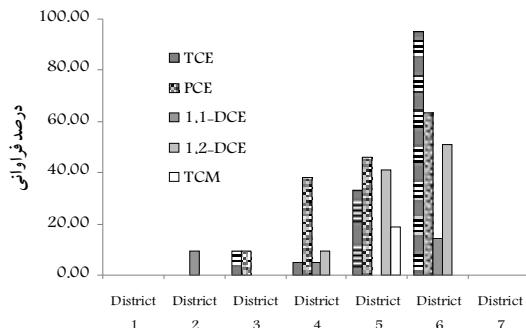
در شکل ۳ میزان غلظت تریکلرواتیلن در ۷ماه از اسفند ۱۳۸۷ تا شهریور ۱۳۸۸ مورد بررسی قرار گرفته است. بالاترین غلظت TCE به ترتیب در مناطق ۶ و ۵ و کمترین غلظتها در مناطق ۱ و ۷ مشاهده گردید. میانگین غلظت TCE در ماه اسفند ۱/۲۱ و در ۳ ماهه اول سال به ترتیب ۰/۰۶ ppb و ۰/۴۸ ppb و در ۳ ماه تابستان به ترتیب ۰/۰۵۴ ppb و ۰/۰۲۷ ppb و در ۷ماه مورد بررسی ۰/۰۰۲ ppb بود. میانگین غلظت TCE در ۷ماه از اسفند تا بهار نصف شد، اما روند تغییرات غلظت در فصل بهار و فصل تابستان تقریباً ثابت بود.

در شکل ۴ میزان غلظت تتراکلرواتیلن در ۷ماه از اسفند ۱۳۸۷ تا شهریور ۱۳۸۸ مورد بررسی قرار گرفته است. بالاترین غلظت PCE به ترتیب در مناطق ۶، ۵ و ۴ در ماه اسفند و تیر دیده شد. کمترین غلظتها در مناطق ۱، ۲ و ۷ مشاهده گردید. میانگین غلظت PCE در ماه اسفند ۰/۰۹ ppb، در فصل بهار ۰/۰۴ ppb و در فصل تابستان ۰/۰۲۶ ppb میانگین غلظت PCE در ۷ماه

شکل ۸- مقایسه هیدروکربن‌های کلردار در فصل بهار و تابستان ۱۳۸۸ در مناطق شش گانه آب و فاضلاب شهر تهران و یک منطقه خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری

شکل ۹ درصد فراوانی هیدروکربن‌های فرآور کلردار را در شش منطقه آب و فاضلاب شهر تهران و یک منطقه خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری نشان می‌دهد. همانطور که مشاهده می‌شود بالاترین درصد فراوانی مربوط به TCE و در منطقه ۶ است. فراوانی PCE به ترتیب در سه منطقه ۵، ۶ و ۴ روند رو به رشد تا ۵۰ درصد را نشان داد. ۱,2-DCE نیز در هر سه منطقه ۴، ۵ و ۶ وجود داشته و بهمین ترتیب نیز افزایش یافت.

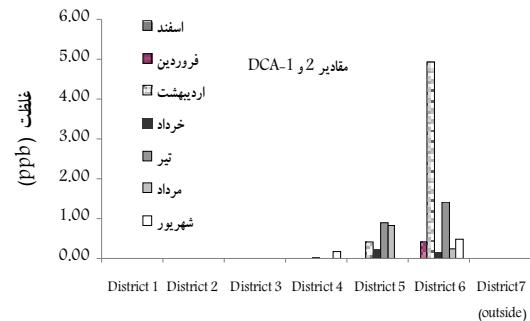

شکل ۹- درصد فراوانی هیدروکربن‌های فرآور در آب شرب تهران، بهار و تابستان ۱۳۸۸. مناطق شش گانه آب و فاضلاب شهر تهران و یک نمونه خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری

جدول ۲ بیشینه سطح آلودگی^۱ در آب شرب تهران در مقایسه با استاندارد EPA و کالیفرنیا را نشان می‌دهد [۱۷].

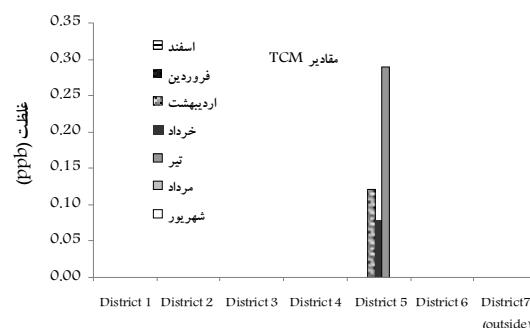
۵- نتیجه‌گیری

آبهای سطحی بیشتر برای تغذیه مناطق ۴، ۳، ۲، ۱ استفاده می‌شود. در حالی که در مناطق ۵ و ۶ اکثر آب شرب تقریباً در تمام

شکل ۱۰- غلظت ۱,۲-DCA در آب شرب شهر تهران، بهار و تابستان ۱۳۸۸. مناطق شش گانه آب و فاضلاب شهر تهران و یک نمونه خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری

در هیچ کدام از مناطق، غلظت قابل اندازه‌گیری دیده نشد. میانگین غلظت ۱,2-DCA در فصل بهار 35 ppb و در فصل تابستان 22 ppb بود. میانگین غلظت ۱,2-DCA در ۷ ماه مورد بررسی 24 ppb میکروگرم در لیتر بود.

شکل ۱۱- غلظت تتراکلرو متان (TCM) در آب شرب شهر تهران، بهار و تابستان ۱۳۸۸. مناطق شش گانه آب و فاضلاب شهر تهران و یک نمونه خارج از محدوده آب و فاضلاب شهری

در شکل ۷ میزان تتراکلرو متان در ۷ ماه از اسفند ۱۳۸۷ تا شهریور ۱۳۸۸ مورد بررسی قرار گرفته است. بالاترین غلظت TCM تنها در منطقه ۵ آب و فاضلاب شهری و در ماههای اردیبهشت، خرداد و تیر مشاهده شد. میانگین غلظت TCM در این منطقه 0.07 ppb و در ۷ ماه مورد بررسی 0.1 ppb میکروگرم در لیتر بود.

شکل ۸ میانگین غلظت ۶ هیدروکربن کلردار مورد بررسی در این طرح را در دو فصل بهار و تابستان مورد بررسی قرار می‌دهد. همانطور که مشاهده می‌شود، تغییر هر یک از این مواد در هر دو فصل، روند ثابتی را نشان می‌دهد.

¹ Maximum Contaminant Level (MCL)

جدول ۲- بیشینه سطح آلودگی در آب شرب شهر تهران در مقایسه با استاندارد EPA و کالیفرنیا

آلودگی	U.S. EPA	کالیفرنیا	ایران	MCL(µg/L)	MCL(µg/L)	MCL(µg/L)	VOCs
				۰/۰۳	۶	۷	1,1-DCE
				۰/۲۴	۰/۵	۵	1,2-DCA
				۰/۵۱	۵	۵	TCE
				۰/۰۴	۵	۵	PCE
				۰/۰۱	۰/۵	۵	TCM

آلودگی هیدروکربن‌های کلرینه مشاهده نگردید. با توجه به اینکه آب شرب این منطقه از آبهای زیرزمینی تأمین می‌گردد، انتظار می‌رفت که همانند مناطق ۴، ۵ و ۶ شهر، در آن هیدروکربن‌های کلرینه مشاهده گردد. اما نتایج نشان داد که آبهای زیرزمینی در این محدوده کمتر تحت تأثیر آلودگی‌ها قرار گرفته‌اند. با توجه به اینکه جهت حرکت آبهای زیرزمینی شهر تهران از شمال غرب به جنوب شرق صورت می‌گیرد و نسبتاً صنایع کمتری در محدوده شمال غرب تهران قرار دارند، نتایج بدست آمده منطقی به نظر می‌رسد. این مطالعه نشان می‌دهد که خوشبختانه سطح آلودگی آب شرب به ترکیبات آلی فرآور هنوز به میزان حاد نرسیده ولی این اعداد و ارقام باید مسئولان مربوطه را در جلوگیری از پیشرفت این موضوع به فکر وا دارد.

مدت سال از چاهها تغذیه می‌شوند. البته در ۴ منطقه مذکور در زمانهای پیک مصرف، از آب چاه نیز علاوه بر آبهای سطحی استفاده می‌شود.

با توجه به نتایج بدست آمده، هیدروکربن‌های فرآر کلردار در مناطقی که بیشتر از آبهای زیرزمینی تغذیه می‌شوند، مشاهده می‌گردد، به طور مثال در مناطق ۵ و ۶ که اکثر آب آن از آبهای زیرزمینی تأمین می‌گردد، مقادیری از 1,1-DCE، TCE، PCE و 1,2-DCE با میانگین درصد فراوانی طی ۷ ماه برای هر ترکیب به ترتیب ۰/۴۱، ۰/۴۵، ۰/۵۱ و ۰/۱ درصد مشاهده شد. در مناطقی که بیشتر از آبهای سطحی استفاده می‌شود هیدروکربن‌های فرآر کلردار کمتر وجود دارند مانند مناطق ۱، ۲ و ۳.

در محدوده خارج از آب و فاضلاب شهر تهران هیچگونه

۶- مراجع

- 1- Torabian, A., Nabi Bidhendi, Gh., Ghadimkhani, A.A., Etemadi, H., and Shokouhi, M. (2008). "Pre-oxidation effects on TOC removal by nanofiltration from water." *J. of Water and Wastewater*, 68, 19-24. (In Persian)
- 2- Abdolah Zadeh, M., Torabian, A., and Hassani, A.H. (2009). "Compariston of the performance of poly Aluminum chroride (PACl), Ferric chloride (FeCl₃), in turbidity and organic matter removal; from water source, Case study : Karaj river, in Tehran water treatment plant No. 2." *J. of Water and Wastewater*, 70, 23-31. (In Persian)
- 3- Zoccolillo, L., and Amendola, L. (2005). "Improved analysis of volatile halogenated hydrocarbons in water by purge-and-trap with gas chromatography and mass spectrometric detection." *J. of Chromatography A*, 1077, 181-187.
- 4- Polkowska, Z., and Kozłowska, K. (2003). "Relationship between volatile organohalogen compounds in drinking water and human urine in Poland." *Chemosphere*, 53, 899-909.
- 5- Golfinopoulos, S. K. (2001). "Comparison of methods for determination of volatile organic compounds in drinking water." *Chemosphere*, 45, 275-284.
- 6- Agency for Toxic Substances and Disease Registry (ATSDR). (1997). *Toxicological profile for Trichloroethylene*, U.S. Public Health Service, U.S. Department of Health and Human Services, Atlanta, GA.

- 7- U.S. Environment Protection agency. (2001). *Trichloroethylene health risk assessment synthesis and characterization, external review draft*, EPA/600/P-10/002A, Office of Research and Development, Washington, DC .
- 8- <www.nige-tabrizgas.ir/images/iso/HSE-WI-03.pdf> (Sep. 2009)
- 9- U.S.DOE. (1989). *Health assessment document for trichloroethylene*, Risk Assessment Information System, U.S. Dept. of Education, USA.
- 10- Laham, S. (1989). *Studies on placental transfer : Trichloroethylene*, ATSDR, USA.
- 11- Kyyronen, P. (1980). “Spontaneous abortions and congenital malformations among woman exposed to Tetrachloroethylene in dry cleaning.” *J. Epidemiol. Comm. Health*, 43, 346-351.
- 12- NTP. (1986). *Technical report on the toxicology and carcinogenesis, tetrachloroethylene*, National Toxicology Program, U.S.Dept. of Health and Human Service, Research Triangle Park, NC.NTP TR 311, USA.
- 13- <<http://rais.ornl.gov/tox/profiles/carbotet.shtml>> (Feb. 2010)
- 14- U.S. Air Force. (1989). “1,1-Dichloroethane.” In: *The installation restoration program toxicology Guide, vol.2. Wright- Patterson Air Force Base*, USA.
- 15- Isacson, P., Bean, J.A., and Splinter, R. (1993). “Drinking water and Cancer incidence in Iowa.” *Am. J. Epidemiol*, 121, 856-869.
- 16- <<http://tww.twww.co.it/>> (Jan. 2010)
- 17- <[www.cdph.ca.gov/certlic/drinking water/Documents/DWdocuments/EPAandCDPH-11-28-2008.PDF](http://www.cdph.ca.gov/certlic/drinking%20water/Documents/DWdocuments/EPAandCDPH-11-28-2008.PDF)> (Aug. 2009)